

Учителя Петър Дънов

НОВОТО РАЗБИРАНЕ

Избрани стихове

Учителят Петър Дънов

Избрани стихове

книга 1

от "Новото разбиране на връзката в живота",
утринни слова /1933-1934г/

Слово на Учителя Петър Дънов

Избрани стихове /1/

първо издание

от утринни слова

**Новото разбиране на връзката в
живота /1933-1934г/, по изд. Жануа 98,
София 2000г**

избрала, подредила Юлиана Василева

издание Бяло Братство, 2009
ISBN

Учителят Петър Дънов

Избрани стихове

**Новото разбиране
на връзката в живота
/1933-1934г/**

*Посвеждавам
на тези, за които Словото е Божествен нектар
и няма да Го проляят.*

*На братята и сестрите,
за които Словото на Учителя е Божието Слово,
Меч на Духа - и могат да Го издигнат.*

*На душите, добили лекота и криле,
за да може устремът на поезията
да им даде полет и вдъхновение за работа.*

*На тези, които ще открият
съзвучието на музиката към стиховете на Учителя,
и на всички, които ще ги запечат
и претворят в багри, движение и живот.
Радвайте се! Това предстои!!*

*Посвеждавам на всички,
които безкористно и с любов
разгръщат и отрастват делото на Учителя
в себе си и в света.*

*На търсещите, които са пред прага на намирането,
на отпавилите своя зов,
към които Словото се е устремило.*

*Посвеждавам на избраните да Го претворят
вярно и музикално в иноземните езици,
за да стигне еликсирът на Словото, поезията на Учителя
до всички готови души.*

Най-голямата придобивка

Най-голямата придобивка,
която човек може да има,

това е
да познае
Истината.

/с.5/

Божественият живот

Само в Истината
може да се прояви
и осмисли
животът.

Истината -
това е Божественият живот.

/с.5/

Любовта

Под думата „Любов“
разбираме всичко онова,
което е действително.

Любовта е,
която поддържа хубавото,
красивото,

живота,
знанието,
истината,
всичко!

Това е Любовта.

Затова
трябва да започнете
с нея.

Без Любов
хубавите работи
не могат да се задържат.

И само
чрез закона на Любовта,

единствено чрез Любовта

В СВЕТА
 може да дойде
 най-великото благо,

и то не само веднъж,
 а да бъде непреривно.

/с.14/

Христос дойде на Земята

Христос
 дойде на Земята
 да направи една връзка,

да даде едно разбиране,
 как трябва
 да живеем по Бога.

Да ни покаже
 начина -
сътв. Своя живот,
 сътв. Своя пример –

как трябва да живеем. /с.10/

Виделина

В своето съзнание
не трябва да допускаш да проникне
абсолютно никакво съмнение!

Когато една мисъл е права,
никога не я спъвай,
никога не се съмнявай в нея.

Страданията, които може да претърпиш
повидимому, те са препятствия в пътя ти.

Ако един пътешественик
тръгне на път
и се уплаши от планинските препятствия,
реки и океани,
той няма да помръдне в пътя си.

А онзи,
който е тръгнал на пътешествие,
той не трябва да се бои
от никакви препятствия.

И човек е в състояние
да преодолее
всички мъчности,
когато
постъпва
разумно.

/с.18/

Работа

В ежедневиия си живот,
 каквато и работа да вършите,
 питайте се
 в тази работа
 има ли нещо Божествено.

Пишеш ли,
 четеш ли,
 слуга ли си някъде,
 метеш ли
 инженер ли си,
 лекар ли си,

каквато и работа да вършиш,
 питай се в нея има ли
 нещо хубаво, Божествено.

И ако ти така мислиш,
 ще почувствуваш нещо радостно. /с.21/

Работа

Като дойдем при Бога,
 работа се изисква,
 и да ви е приятна тази работа.

Едно хубаво чувство,
 една хубава мисъл,
 това са неоценими богатства. /с.162/

Същината

Че се оплаквате,
не е погрешка,
че сте недоволни,
не е погрешка.

Каквото и да правите,
погрешка не ви намирам.
(В реда на нещата е.)

Но че не работите, това е погрешка!

Само една погрешка
намирам на хората:

че не работят
за възстановяване на вечния порядък. /с.34/

Прозорец

Щом намериш един ближен,
на когото съзнанието е пробудено
през прозореца на този ближен погледни
и ще видиш Божествения свят.

И нека всеки човек
ви бъде като Божествен прозорец,
за да видите
това, което е утаено дълбоко в човека. /с.37/

Преодоляване

Само една погрешка
намирам на хората:
че не работят
за възстановяване на вечния порядък.

Всички други работи
са в реда на нещата.

И казвам:
*Ще се оправи, ще се оправи,
ще се оправи, ще се оправи,
всичко ще се оправи.*

Но когато човек не работи, казвам:
Това е вече сериозна работа!

Работата е,
която ще оправи нещата в света!
/с.34/

Да си радостен

Ти като имаш страдание,
като страдаш,
пак
да си радостен.

/с.391/

Учителят

Какво разбирате вие
под думата „Учител“?

Учител е всеки, който учи хората
да не пъплят по земята,
а да се изправят
и да гледат Слънцето как изгрява.

Учителят е онзи,
който те изправя
да станеш на краката си.

Дяволът те е вързал.
турил ти е превръзки на очите,
но Христос с плюнка снема
тия превръзки от очите ти,

за да прогледнеш. /с.38/

Радостта като резултат

Важното в дадения случай
не е онова, което се говори,
а онова, което човек може да разбере
и приложи в живота си.

Радостта,
която той може да придобие в даден случай,
тя е важното. /с.39/

Промисъл

Ако вие четете
 историята
 на всички светии,
 ще забележите,

че всякога
 след едно голямо нещастие,
 след една голяма
 несрета в живота,
 винаги е идвало
 едно голямо благословение.

И считайте всичко онова,
 даже една малка неприятност,
 която иде в живота,
 че носи нещо хубаво.

Това ще дойде! /с.41/

Една мъчнотия

Ако аз имам една мъчнотия,
 която е дошла в мене,
 не е ли това
 мъчнотия, която ме изпитва

докъде е достигнала моята сила?

/с.40/

Свобода на Бога

Ти като дадеш в себе си
свобода на Бога,

и Той в Себе Си
ще ти даде свобода.

За да дадеш
свобода на Бога,
трябва да Го обичаш.

Значи да имаш пълно доверие
в Него!

/с.45-46/

Философията на живота

Какво се ползуваш,
ако говориш лошо за другите хора?

Нищо
няма
да говориш
за другите,
но ще кажеш:

„Господи,
тази работа е Твоя,
оправи я
както Ти искаш.“

А пък ти си бъди
спокоен отвътре.
Това е
философията на живота.
Не да бъдеш
индиферентен
за погрешките на другите,
но няма какво да се безпокоиш,

ще погледнеш
своите погрешки
и ще обмисляш
как
да ги поправиш.

И аз зная всяка една погрешка
не само
да я поправя,
но да туря
доброто на място.

Само като туриш
доброто на място,
само тогава
погрешката
може
да се поправи. /с.49/

Да проявяваш Любовта

1.

Ти трябва да правиш доброто,
да проявяваш Любовта,
без да очакваш
добро от другите хора.

Защото
ти като правиш доброто,
Божията Любов
в тебе действа
и ще получиш хиляди пъти повече.

2.

Аз направя
едно микроскопично добро,
една добра дума
кажа на някой беден човек,

никой не вижда

но аз съм радостен
и целия ден
съм доволен.

Дори съм забравил
какво точно съм казал на този човек.
Какво ще чакам
да дойде
да ми благодари?

Каквото кажеш Ти!

Забравете себе си
или поставете себе си на заден план.

Във вашия дом
поставете най-първо
Господа.

Кажете:
"Господи,
каквото кажеш Ти,
това
ще направим ние."

Като идеш
на гости при Господа,
и Той ти каже:
"Каквото искаш ти,
туй ще бъде."

Като идеш
ти при Бога,
ти ще видиш
същото правило.

Каквото
правиш в себе си,
ти ще го видиш
отвънка.

/с.50/

Да имат вяра

Най-лошите работи
ще ги превърне Бог в добро.
В това седи
Неговата благост!

Той
за нас се грижи,
когато ние се намираме в някое
голямо утеснение,
някое голямо страдание.

Той е буден,
всякога върви
успоредно с нас – с децата Си.

И гледа, и помага.

Той иска всичките Негови деца
да бъдат смели,
да бъдат решителни,
да имат вяра!

/с.64/

Що е вярата?

1.

Вяра е да вярваш,
че Онзи, Който върви с тебе,
няма да те остави.

Що е вярата?

Да вярваш,
че Бог, Който върви с тебе,
никога няма да те остави.

И само по този начин
учениците могат да напреднат.

2.

Казват учениците на Христа:
"Предай ни вяра."

Ще вярваш
че Бог, Който върви с тебе
и с когото ти вървиш,
Той никога
няма да те остави.

/с.64/

Един ден

Ние сега
 сме зависими от хляба
Но то е по причина
 на нашето криво разбиране.

 Един ден,
като разберем
 Божествения закон
 на Любовта,
не като външна сила, която действа,

а да я търсим
 като водата,
като една сила,
 която отвътре в нас действа,

тогава ще бъдем сити,
 без да търсим хляб.

Този въпрос за хляба
 работи сам по себе си.
Той е разрешен тъй,
както въздухът.

/с.67/

ЖИВОТ

Животът е само това,
което е единно в себе си.
Никаква смърт!

Животът
е чист
само по себе си.

В живота няма
никаква болест,
никакво зло!
Това е живот!

А всичките
отрицателни неща,
дето ги има в света,
са несъществени,
всичко това
са посторонни неща.

Те са отпосле дошли.

Тъй както калта
влиза във водата
отпосле.

/с.68/

Да разбира

Ние казваме сега:

"Тъй лош е животът."

Не е така.

Ние постъпваме зле.

Казваме: „Нечиста е мисълта.“

Не, мисълта
не може да бъде нечиста
Ние
туряме нещо нечисто.

Казват: „Нечисти желания.“

Не че желанията са нечисти,
ние туряме
нещо нечисто в желанията.

Тъй седи въпросът.

Който иска да разсъждава,
иска да се подвизава
правилно,
така
трябва да разбира.

/с.69/

Спасението

Ние трябва да се върнем
към първоначалния ни Баща.
Да се върнем при Бога!

Първият наш баща, Той е Бог.

Да се върнем при Него!
Туй е
спасението сега.

От Него
трябва да се родим
наново.

Ако човек уповава
на туй рождение
което има сега,
той ще умре,
както всички умират.

А той наново
трябва да се роди
от Онзи Баща,

Който ще му даде
пълната свобода
и безсмъртието .

/с.70/

Новораждане

Щом се родиш
по новия начин,
ти ще почувствуващ
че си свободен човек;

ти ще почувствуващ,
че си в един свят
на светлина,
дето всичко е уредено.

Ти ще се чувствуващ
че си в един свят на живота,
никакъв страх няма да имаш.

И след като живееш
хиляди години,
туй ще го проверяваш, че е така.

След хиляди години ти ще видиш,
че тази истина не се изменя.

/с.70-71/

Страданията в живота

Страданията в живота,
това са условията,
при които
животът може да расте.

И при духовните,
и при органическите страдания
човек все се развива.

/с.73/

Разбират Божиите пътища

За умни хора
считам ония,
които живеят
при всички нещастия и несгоди

които
могат да ги споходят на Земята,
и да са благодарни.

Те са благодарни,
разбират
Божиите пътища.

/с.100/

Пред лицето на Бога

Писанието казва,
че един ден
всичките хора
ще дойдат на съд пред Бога.

И като дойдат до Бога,
всичките престъпления
ще престанат.

Ние трябва да дойдем
пред лицето на Господа,
за да престанат всичките престъпления.

И тогава,
като видим лицето Му,
ще настъпи в нас новият живот,
по който сега въздишаме.

/с.76/

Резултат

Не отричам външното,
но то е
един резултат

на онзи,
вътрешния живот. /с.71/

Редът на нещата

Любов, живот, знание,
сила, свобода.

Този е редът на нещата.

Ти не можеш да бъдеш свободен,
ако не си силен.

Ти не можеш да бъдеш силен,
ако нямаш знание.

Ти не можеш да имаш знание,
ако нямаш живот.

Ти не можеш да имаш живот,
ако нямаш любов.

И, най-после,
ти не можеш да имаш любов,
ако не си познал Бога.

Той е Вечното начало,
Което
съдържа всичко
в Себе Си.

/с.78/

Христос вътре във вас

Как ще се подобри животът ви?
Отвътре
туй ще стане.

И когато стане,
вие ще виждате Христос
във всеки един човек.

Като дойде
този Христос вътре във вас,
вие във всеки един човек
ще виждате Неговия образ.

Всеки един човек,
когото срещнете,
ще ви е мил на душата

и всеки човек,
когото срещнете,
ще ви обича.

Няма да има
човек, който да ви мрази,

ако го разбирате
и обичате.

/с.79/

Завръщане

„Татко, искам Твоята Воля да сторя!
Доста слугувах
на други господари!
Искам вече
 Ти
 да ми бъдеш господар!“

Твоят Баща ще каже:
 "Радвам се, че си поумнял,
 добил си една опитност!"

Иди сега и работи.
 Отсега нататък
 ще имаш Моето благословение."

Това е сега
 учението на Христа.
Моето благо е това.

Всички трябва да се върнем
да приемем своето наследство,
 за да работим тъй,
 както Господ изисква.

/с.81/

И им казва...

Страданията на хората
и Бог ги носи.

Той, Който е свързан с хората,
Който ги изпитва,
едновременно носи и техните страдания
и по този начин
отчасти изпитва страданията им.

Опитва ги по този начин.
И прави един опит
да изправи погрешката.

Бог учи хората.
Той знае причините
защо хората страдат.

И им казва:
"По тия и тия причини вие страдате."

И така ги учи как могат да се избавят
от всекидневните си страдания.

/с.101/

Господар на положението

Силният човек
 никой не може да го изнасилва.

И любещия човек
 никой не може да го оскърби.

Не че няма да го оскърбят.

Или, другояче казано:
 Океанът
не може да се размъти,
необятната светлина
 никой не може да препречи.

Твоето око може да се затули,
на това малко око
може да се тури едно малко капаче,
 но да се затули?

Онзи голям
Божествен прозорец,
който изпраща светлина,
 може ли да се затули?

Невъзможно.

/с.101/

Упрека на Учителя

Има една близка страна до живота ви,
не сте работили
и не работите
над себе си.

Аз ви наблюдавам
и забелязвам
какъв метод
за работа използвате.

Вие сте взели един лотариен билет
и само гледате
кога ще се тегли лотарията.

/с.101/

Изкуство

Изкуство е някой да може
да изважда
само хубавото
от живота!

Вижте майстора-грънчар,
какво хубаво гърне
прави от калта.

/с.414/

Работа трябва!

В житното зърно
Бог е вложил
всичко онова
от което то има нужда.

И това житно зърно,
като се тури в земята,
знае как да работи,
как да ражда.

Вие знаете онази притча за талантите:
за единия,
за двата
и за петте таланти.

Работа трябва,
за да има резултат.
/с.105/

Най-голямото изкуство

Всичкото изкуство
седи в Любовта към Бога.

И това е най-голямото изкуство.
/с.103/

Избор

Или в царството на светлината,
или в царството на тъмнината
ще бъдете.

Щом не можете
да влезете в Царството Божие,
дяволът ще ви приеме
и той ще ви изпрати каруца.

Чудни сте вие!
Кого в света
не са завели с каруца?

Че, всеки умрял
най-после го изпращат с почит:
четирима души го носят на тарга
и го изпращат,

но сега има коли,
които ги напълнят с венци
и вървят подир умрелия.

Свещениците хубаво, тържествено пеят.

Кой от вас може да каже
че не е изпращането с почит?

/с.107/

Невъзможното

/пиеса/

Всичко съм постигнал,
само с лъжата не съм се примирил
Като я срещна,
аз настръхвам към нея и казвам:
Така ще си остана към нея.

Тя иска да ѝ се усмихна,
да я погледна.

Казвам:
"Махни се,
не искам да те гледам!"

„Много си жесток,
защото и аз правя добро.
Мъча се
да направя добро.
Някой направи една голяма пакост,
аз отида, оттук-оттам замажа -
че, и аз правя добро.

Другите слабости
ни най-малко не отблъскваш като мене.
много си несправедлив към мен.

Другите правят
по-големи престъпления,
но спрямо тях си снизходителен,
а пък аз правя толкова добрини на света

и благодарение на мене
мнозина хора не страдат."

Тогава казвам на лъжата:
Иди да станеш слугиня.
Ако можеш
да станеш слугиня на Истината,
ще те обикна. –

„А, не, аз съм господарка,
никому не ставам слугиня.
Пък и на Истината,
а не, не.
Аз си имам особени понятия
за тази господарка.

При когото и да бих отишла,
но при Истината
не мога да отида.”

Казвам:
Затова и аз
не мога да те обичам.

Така с лъжата
понякога се разговарям,
но се държа сериозен:

„Бих те обикнал,
ако обичаш Истината.”

„О, не мога!” -
"Тогава и аз не мога."

Има нещо в света,
което не мога да обичам.
Това е лъжата.

Невъзможно е да обичаш лъжата,
по никакъв начин
не можеш да я обичаш.

Невъзможно е да обичаш греха.
Човек може да се заблуждава,
но то е невъзможно
човек да обича злото.

Това е невъзможно,
това е противоестествено.

/с.107-108/

Започнете

Започнете с положителните неща,
да правите разлика,
да различавате
положенията на истината
от положенията на лъжата.

Понеже
лъжата става вече условие
за бъдещи страдания.

То е цял един свят. /с.108/

Първото нещо

Онова,
което може да направи човека красив,
това е неговата
 разумна мисъл,

да схваща нещата тъй,
 както са,
да мисли право.

Един ангел е красив,
 защото неговите мисли
 са верни и истинни.

Няма нито една мисъл,
 в която да има лъжа.

В неговите постъпки
 няма нищо криво. /с.108/

Верующият

Верующият човек
има
 особени качества.

Той е делови човек.
 Работи.
/с.155/

Ще очисти

Има един щастлив свят,
в който трябва да влезеш,
ако доброто дойде в тебе,
то ще очисти твоя свят.

И твоят свят
трябва да се измени.
Всичката кал,
която се намира в света ти,
трябва да изчезне.

Докато ние не се освободим
от онази психическа кал, която е в нас,
нашият живот не може да бъде щастлив.
При тази кал седят
всички възможности за противоречията,
които съществуват в света.

Аз „кал“ наричам това,
което други наричат „грех“.
Психическа кал,
на която се дължат
всички неуспехи.

Ако я впрегнете на работа,
тя може да ви принесе нещо за живота.

Ако не я впрегнете,
тя ще ви причини
най-големите страдания.

/с.109/

Тайната на живота

Там е тайната на живота!
Ти всякога
 да вършиш Волята Божия,
тъй,
 както ти я разбираш
 дълбоко в себе си.

И тази воля
 на Бога вътре в тебе
 ти принася своето щастие.

И щом живееш
 заедно с Бога,
и в гората няма да се луташ.
Ти ще бъдеш свободен човек,
 букаи няма да имаш,

ще бъдеш готов да правиш услуги
 и да живееш не за себе си,
но за доброто на другите хора
 и за славата Божия.

Невежа няма да бъдеш.
Ти ще бъдеш
 и талантлив,
 и гениален,
 и светия.

Всичко ще имаш в себе си. /с.109-110/

но те го окуражават,
те го вдъхновяват
и го карат
да свири и пее тъй,
както никога не е свирил и пял. /с.110/

Съвършеният

Ако човек е пълен
с Божествената Любов в света,
може ли той да бъде сиромас? /с.101/

Светията

не
се
безпокои,

той е спокоен,
той е благодарен.

Светия е онзи,
който е благодарен

и на най-малкото. /с.115/

Любовта към цялото

1.

Любовта
трябва да засяга
всички хора еднакво.

И когато обичаш,
ти раздавай щедро
и не оставяй никого в лишение.

И като обикнеш, кажи:

„Господи,
тази любов да се всели
в сърцата на всички
и така да я почувствуват,
както аз я чувствавам.

И нека всички бъдат
така радостни,
както аз съм радостен.

Нека всички станат
така щастливи,
както аз съм щастлив.”

И като се молите,
изпращайте тези мисли.

2.

Вие казвате:

"Да има някой
да ме обича."

Да обичаш само едного -
че това сте го правили.
Има ли някой,
който да не обича?

Всеки има да обича
поне по един,
но това не може
да ви направи щастливи.

Този закон
вие го знаете,
но Любовта към цялото -
сега това трябва да учите.

3.

Любовта към цялото
е любов към едного.

Защото, ако вие не обичате
нищо едного в света,
вие не можете да дойдете
на Земята
да живеете. /с.111-112/

Приятелство

1.

Един човек,
който не обича баща си,
той и тебе
не може да обича.

Един човек,
който не обича майка си,
той и тебе
не може да обича.

Един човек,
който не обича
и брата си,
и сестра си,
и тебе не може да обича.

Ти гледай човека.-
ако той
обича майка си,
брата
и сестра си,
той може да ти бъде приятел.

2.

Под думата „приятел“
аз разбирам

Разбраната любов

Да обичаш Бога,
това значи
да виждаш всеки човек
в лицето Божие.

Само тогава
ти ще бъдеш
най-щастливият човек!

Щастието
седи
в любовта.
И вие казвате,
че любовта причинява страдания.

Вярно е,
но неразбраната любов
причинява страдания,

а разбраната любов
носи в себе си
щастие.

/с.119/

Порядък

Щом животът се уреди вътрешно,
отвън той лесно
може да се уреди.

Защото ако един човек
има Божията Любов в себе си
и би отишъл в света да работи,
най-малко 10 души биха отишли
да работят с него заедно.

Ако отидеш на нивата
да работиш от любов,
най-малко 20 души ще дойдат с тебе
да работят на нивата.

Ако пък не ви обичат
и вие нямате тази любов,
всеки ще дойде,
ще ви погледне
и ще си замине.

/с.122/

Влизането на Христос в храма

Вие
като влезете
в себе си,
ще вземете един камшик във вашия храм
и всички ваши търговци,
които имате в храма,
ще ги изпъдите.

Ще влезете в себе си
и ще турите ред и порядък
в своите мисли
в своите чувства
в своята воля.

Това значи да изпъдиш
тези търговци
от храма. /с.132/

Истинската молитва

Истинската молитва,
това е едно отношение,

една вътрешна връзка,
която съществува
между Бога
и нас. /с.60/

Основа на живота

Човек трябва да изучава
царството на Невидимия свят,
където ще влезе един ден да живее.

Да приемем Любова
като основа на живота си,
а пък външната страна на нещата
е второстепенна.

А сега всеки като тури своето
собствено верую
като главно,
то става разединение.

Един ден хората ще станат ясновидци,
ще влязат в другия свят
и ще знаят
това,
което става в Невидимия свят. /с.137/

Подтик

Да се яви
във вас едно желание,
да имате
това ново схващане за нещата,

да имате
едно приложение. /с.147/

Вземане на билет

Вие се молите
и същевременно заповядвате
на Господа да направи това и това

и се чудите защо не го прави.

Господ не е ваш слуга.
Вие в дадения случай
се държите вън от Господа.
Влез вътре!

Представи си, че си вземеш
железопътен билет и отиваш на гарата.
И седиш на гарата,
не влизаш във вагона.

Ако не влезеш във вагона,
какво те ползува билетът.
Товага ще останеш.

Не е важно само да се молиш.
Молитвата е само вземане на билет.

С този билет ще вземеш място
и ще седнеш -
първокласно място или второкласно и т.н.,
във влака.

/с.135-136/

Взискателност

Знаете ли
колко е взискателна Любовта?

Като влезете
в Любовта,
тя иска
всяко нещо
да се направи
както трябва.

Тя никога
няма да ви направи
един укор.

Тя позволява
всичко. Любовта
от нищо не се възмущава.

Тя оставя
всякого
да носи
последствията
на своите постъпки.

/с.143/

Силата

Силата някой път
не седи в многото говорене.
Само една клечка
ви трябва,
да се запали печката.

Ако запалите
всички клечки от кутията,
пак ще имате същия резултат. /с.143/

Най-хубавото

Някой път
ще туриш ръката си
върху сърцето си
и ще се молиш.

И щом се разтупка сърцето ти много,
престани да се молиш.

Господ ти казва:
"Чух те!"

Ние не мислим,
че Господ има нужда
постоянно да Му говорим.

Ще Му кажем
най-хубавото:

„Татко,
благодаря Ти,
че ме изпрати на Земята,
ще изпълня
Твоята воля.”

„Днес искам да изпълня
Твоята Воля.”

„Има някоя работа,
която трябва да свърша,
ще я свърша.”

/с.144/

Сам Господ извади Петра

Не е било възможно
при строгостта на римските закони -
войник
да не бъде на поста си,
да не е буден.

Сам Господ
извади Петра
и благополучно го преведе
през затворените врати. /с.486/

Взискателност

Ако вие изучавате живота на светиите,
ще намерите,
че те в своя живот са обръщали внимание
на малките неща
и то
с цялата си
последователност.

Търговецът
не трябва да се откаже от търговията.
Той
е турен там за някои неща.
Той няма да бъде
постоянно търговец.

Всички занаяти, които изпълняваме,
трябва да ги изпълняваме
както трябва.

Търговецът трябва да бъде
виртуоз,
също и лекарят
писателят,
ученият и прочие.

/с.146/

Може ли

Когато един човек се моли,
аз искам да знам
може ли неговата молитва
да достигне до моето сърце,
може ли с неговата молитва
да ме трогне той.

Когато един човек
се моли на Бога,
тази молитва
едновременно принася полза
на всички души в света.

Ако твоята молитва
не може да трогне хората,
тя не е приета от Бога,
тя се оставя настрана.

Аз само искам да ви покажа
в какво седи молитвата.

Има една хубава,
красива страна на молитвата
и тя не е в думите.

/с.148/

Чуден изглед

Като отидеш при Бога,
какво положение трябва да вземеш?
Говорили ли сте на Бога,
както аз съм Му говорил?

Нито един не се е приближил
при Бога така,
както аз съм се приближил.
Аз не ви правя упрек.

Ако аз се кача на един висок връх,
казвам:
И вие може да се качите на този връх.

Не считам за грях,
че не сте се качили.
Но като се качите,
ще имате такова
разбиране,
каквото аз имам.

Оттам има такъв чуден изглед!

/с.148/

Добро мога да направя

Ние нямаме право да казваме,
че човек е лош,
защото така ще хвърлим едно петно
на Името Божие.

Кажете си:

"Аз съм добър човек,
Бог ме е създал,
няма нищо,
което да ми липсва.

Добро

мога да направя,
учен човек
мога да стана,
добър говорител мога да стана,
красив мога да стана.

Не съм развил още тези неща напълно,
но се заемам да развия тези неща,
напълно се заемам да развия
до съвършенство тези качества."

Не казвайте:

"От мене нищо няма да стане."
Не хвърляй петно
върху Божието име,
но кажи:

„Аз съм се лутал досега нагоре-надолу,
не съм учил,
но ще се запретна да уча.“

Само по този начин
животът ви ще се осмисли.

/с.149/

Най-красивият език

Любовта
има
най-красивия език.

Там няма две значения.

Там всяко нещо си има
само едно значение.
Има
само едно име.

И като знаеш това име,
в това е силата.

/с.152/

Гдето е Духът

Писанието казва:

"Гдето е Духът, там е свободата."

Гдето е свободата,
там е знанието.

Гдето е знанието,
там е добрият живот.

Гдето е добрият живот,
там е щастието.

Гдето е щастието,
там е запознаването

Само ако се запознаеш
с един щастлив човек,
това е запознанство.

Това,
което имате,
е добро.

Но вие още
не сте придобили
вашата свобода.

/с.152/

Приложение

Вие сте свободни,
но не използвате
вашата свобода.

Богати сте,
но не използвате
богатството си.

Имате знания,
но не използвате
знанията си.

А пък това
за мене е равносилно
на всички отрицателни черти.

Според мене всеки учен човек,
който не използва знанието,
е невежа.

Всеки човек,
който не използва своята сила,
е безсилен човек.

И всеки добър човек,
който не използва своята доброта,
е лош човек.

Това правило
прилагам и върху себе си.

Щом човек
не върши доброто,
не е добър човек.

/с.152/

Чрез Божественото

Един човек
искам да го погледна,
както Бог иска.

Срещна
някой вол,
някое растение,
някой човек,
някоя река –

искам да ги погледна
както Бог иска.

Едно дърво,
една буболечка
и прочие. Във всичко
работи Божественото.

Във всички тези работи
виждам Божественото,
те са направени
чрез Божественото.

/с.153/

При закона на Любовта

Аз считам малкото
и голямото
за едно и също нещо.

При закона на Любовта
малкото
и голямото
ми считам за едно,
без никакво различие.

А пък щом няма любов,
има различие вече. /с.153/

Страхът

не е по Волята Божия,
нито пък със страх
хората се изправят.

Страхът не дава
един вътрешен подтик
на душата,
той е само
едно ограничение.

Страхът
не може
да внесе мир в душата. /с.154/

Взаимност

За да познаеш
дали Бог те обича
то е много лесно -

пробният камък е този:
виж дали обичаш ближния си.

Ако ти обичаш
ближния си,
Бог те обича.

Ако не обичаш ближните си,
Бог не те обича.

Ти казваш:
"Аз не мога да обичам ближните си."
Тогава Бог не те обича.

Има обратен закон:
Искаш ли да знаеш
дали ти обичаш Бога.

Ако ближните те обичат,
ти обичаш Бога.

/с.157/

Прегръдката

1.

По Божественому
 позволява се да прегърнеш
 само мървия

и като го прегърнеш,
 той трябва да оживее.

Живия няма да прегръщаш,
а мървия
 ще го прегърнеш,
ще го стиснеш и той да оживее.

И като оживее, ще го пуснеш.

И ти ще се радваш,
 че си дал нещо от себе си,
живот си дал.

Прегръщането
 трябва
 да носи живот.

Когато Бог ни прегърне,
Той ни дава нещо от Себе Си.

2.

А пък ние искаме да прегръщаме,
без да даваме нещо от себе си.

Да не се заблуждавате.

Как вие го разбирате този въпрос
или как аз го разбирам
не е важно,
но важно е
действително как е.

Прегръдката,
от Божествено гледище,
трябва да внесе живот.

Внесе ли,
тя е Божествена.

Не внесе ли живот,
тя е една обикновена прегръдка.

Могат да си я имат хората,
но на нея
не може да се разчита.

/с.159/

Тоягата

1.

Тоягата
е емблема
на човешката воля.

Сегашните хора носят бастуни,
всички носят
и аз нося.

Моят бастун има
един пентограм и един пръстен.

Но когато аз нося бастуна си,
нося го по няколко начина.

Гледам, че някой само го върти
или го туря на земята.
Този човек е с три крака.

Човек, който носи бастун,
или много нещо ще свърши,
или нищо няма да свърши.

Всички маги в древността
са носили тояги,
направени от леска
в ръката си,
а пък сега

всички носят бастуни,
но не са маги.

Магът носи
тази пръчка в ръката си
и в известни случаи само
я употребява.

2.

Да допуснем,
че имате един приятел,
в когото се съмнявате.

Един ден той ви пише:
"Аз ви обичам,
за Вас
съм готов да направя всичко.
Искайте от мен."

Като пише той тези думи,
че всичко може да направи за вас,
вашето мнение се изменя.

Ето, този човек
употребява своята магическа тояжка -
своето самопишещо перо.

А пък ако пише той,
че иска да те утрепе,
тогава съвсем друго действие
ще има неговото писмо.

3.

Когато някой маг
 прави известни движения,
 той е свързан с природата.
 В природата
 всичко е разумно.

Например
 известен облак е разумен.
 Аз напиша
 едно писмо
 на онзи, който ръководи
 течението на този облак.
 Пиша му:

„Моля Ви се,
 бъдете така добър,
 ще съм много благодарен,
 ако може да отклоните това течение.”

И ако напиша едно писмо
 до този,
 който ръководи дъжда,
 то ще спре дъждът.
 А може
 да се направи и обратният опит:
 да вали дъжд.
 Или пък

духа силен вятър.
 Вие
 имате магическа тояжка -
 може да го спрете.

4.

Сироммах сте.
 Сиромашията,
това са облаци.

Има велики духове,
които ръководят сиромашията.

Ще им напишеш едно писмо
и ще им кажеш:

*„Не ми пращайте тези слуги.
Аз имам намерение
 сам да си слугувам.“*

Сиромашията
 е един слуга,
 който иска да ти слугува.
 Ти ще кажеш,
че сам искаш да си слугуваш.
А защо

 идва сиромашията?
Всеки,
който е писал на Господа
 да му прати някого,
който да му слугува,
тогава идва сиромашията.

Ще дойде някой си просяк
или някой разбойник -

те са все слуги.

Онзи,
който ще трябва
да ни слугува,
той не трябва да е
по-долен, по-невежа.
Той трябва да бъде по-умен.

Учителят служи,
а учениците изпълняват.
Майката слугува
и детето
изпълнява волята на майката.

А пък ние сега искаме
служителство от слабите,
хилавите и невежите.
Какви слуги могат да бъдат те!

Христос казва: „Пазете се
от всички тези заблуждения,
иначе ще се лишите
от едно голямо благо.”

/с.160/

Към здраве

Зад всички болести
седят
все нисши същества.

С плач тази работа
не се поправя,
работа се изисква. /с.162/

Един резултат

За облагородяване
на човешкия характер,
на човека,
освен любовта,
друго средство
е молитвата.

От молитвата
трябва да има
един резултат:
да станем силни, мощни
и способни за работа.

И нашите приятели
от Невидимия свят
да са доволни от нас,

и ние да сме доволни от тях. /с.164/

И ако това правило се прилага,
много малко мъчнотии ще има.

Това правило
могат да го приложат
учители,
ученици,
слуги,
господари,
всички.

В семействата
мъжът и жената
могат да приложат това правило.

Тогава други правила няма.

Другите неща
са лотарийни билети -
я излязат, я не.

Но този е единственият билет,
който всякога печели.

Като го вземеш, ще спечелиш от него.

/с.164/

Благослов

Будно да бъде съзнанието ви
в любовта ви към Бога и към ближните.

Будно да бъде съзнанието ви
към мъдростта и към Божията светлина.

Будно да бъде съзнанието ви
към светлината ни,
към светлината на нашите близни.

И светлината на нашите близни
да бъде будна към нас.

Будно да бъде съзнанието ни
към истината
и силата на истината да обгръща вас
и всички, които обичаме. /с.165/

Молитвата

Молитвата,
това са хубавите отношения,
които
човек може да има към Онзи,
Който му е дал живота,

към Онзи,
Който разбира
всички негови нужди.
/с.215/

Да видите Христа

Вие мислите,
че като видите Христа,
всичките ви работи ще се изгладят.
Прави сте.

Идеята ви е права,
но има нещо непълно.

Защото мнозина
видяха
в Израел
Христа,
но нищо не стана.

Не казвам,
че желанието ви е лошо,
то е едно
от хубавите ви желания.

Но в това виждане трябва да влезе
един много съществен елемент.
Да видиш Слънцето с обич

и когато го видиш,
да се зарадваш и то
да внесе в душата ти нещо.

А пък да видиш Слънцето,
ти едва го видиш и се отдалечиш,
без да изпиташ обич,
то никаква полза няма да ти принесе.
Това

не е никакво виждане.

Под „виждане“
ние разбираме
постоянна връзка,
която съществува
в живота вътре.
Вие искате да видите Христа.

Кой е уреждал живота ви?

Онези щастливи минути в живота ви
на кого се дължат?

Онези, хубавите ваши мисли,
хубавите чувства
и хубавите постъпки
на кого се дължат?

/с.172/

Естеството на страданията

*По какви причини
идват страданията?*

*Кое е естеството на самите страдания
и могат ли
да се избегнат?*

Всякога се дават
 два отговора,
 които са верни.
 Единият отговор е:
 те са неизбежни.

Другият отговор е,
 че може и без тях.

Защото в ада
 без мъчения не може,
 а в Небето
 няма никакви мъчения и страдания.

Ако [те са] необходимост,
 трябва да ги има и на Небето.

В ада
 без мъчение и без страдание
 не може,

а пък на Небето
 може
 без мъчение и без страдание.

/с.179/

Сътворение

Всяка енергия,
 която не е употребена за работа,
тя е груба.

Тя причинява вреда
и трябва
 да се впрегне в работа.

При страданието
имаме такава една енергия,
която съществува
 по стечение на обстоятелствата,
на условията.

 Тази енергия

трябва да се превърне
в една вътрешна хармония.

Докато се тури
 тази енергия на работа,
човек страда.

/с.180/

Съграждането

Страданията,
това са материали
от които се градят
нашите бъдещи жилища.

Щом искате да имате
едно хубаво жилище,
непременно трябва да страдате,
за да се съгради това жилище.

А пък всички
ваши въздишки
са ежедневните плащания
на работниците.

Въздишаш -
плащаш,
докато се съгради къщата
и се измаже. /с.182/

Ще се оправят

Пусни Господа
да вземе участие
в ТВОЯ ЖИВОТ

и всичките ти работи
ще се оправят.
/с.184/

Когато Бог е създал човека

Има едно предание:
Когато Бог е създал човека,

очите на Господа всякога го гледали
и човек се усещал стеснен
и казал:

*"Стига вече това гледане,
човек малко
трябва да е свободен."*

И Господ почувствувал това нещо
и се отстранил от човека -
каквото прави човек,
Господ да не го гледа.

И когато Бог се ограничил,
тогава се вмъкнало страданието
и човек си казал:
*"Сега ще направя това,
което душата ми иска,
свободен ще бъда."*

И в тази свобода,
която почувствувал,
се е вмъкнало
сегашното страдание.

/с.184/

Той ще ви покаже Пътя

Вие искате
да дойде Христос
и вие да бъдете
на първо място.

Като дойде Христос,
ще вдигнете кръста си
и ще тръгнете след Него.

Правилно е вашето схващане.
Много правилно мислите,
но това ваше
правилно схващане
не го туряте на място.

Като дойде Христос
вие трябва да влезете вътре
и да му дадете място
да ви покаже
как е разрешил въпроса.

Той ще ви покаже Пътя.

/с.185-186/

Плачът

1.

Плаченето в природата
какво е?

Няма по-мощна сила
у човека
от плача.

Това е мощното,
това е великото.
Когато ти плачеш,
ти можеш да искаш.

Това е мощната сила,
която разтопява нещата.

Водата
всичко разтопява
и освобождава.

2.

Плачът има
една друга, духовна страна.
Не да плачеш
за материални работи.

Трябва да плачеш за духовното,

че плачът ти
 да се обърне после
 в радост.

Ти, като посееш едно семе,
 ще плачеш отгоре му,
 ще го поливаш,
 и като израсне то
 и събереш плодовете му,
 ще се радваш.

Плакал си много,
 но после
 ще се радваш на плодовете
 на твоите сълзи.

И ако не беше ти плакал,
 не щеше да има плод. /с.186/

Познаването

на опакото на нашия живот
 не е познаване.

Трябва да познаем
 онова, което носи в нас
 доброто,
 свободата,
 /с.219/ любовта.

Всеки от вас

Няма какво да се осъждаме -
животът на Земята
не е устойчив.

Ние тепърва изучаваме
живота
на равновесието:

как да ходим,
как да живеем,
как да чувствуваме,
как да мислим.

Всеки от вас има
богати условия
за развитие.

/с.188/

Учете се!

Учете се

да благодарите!

/с.233/

Тонът „Фа“

1.

За да познаеш един човек,
 трябва да знаеш кой
 му е основният тон.

Вашият живот
 е преплетен с тона „фа“,
 а пък тон „фа“
 е тон на Сатурн:
 Всеки един иска да стане господар,
 но за да стане господар,
 трябва да има
 блага, богатство, сила.
 Това са все материални работи.

Трябва да знаете,
 че целият български народ
 е построен върху два тона:
 „ми“ и „фа“.
 Всичките му хороводни и други песни
 започват от „ми“ и „фа“.
 Той не може да се справи
 с „фа“.

„Фа“ е материалният живот.
 Да се справи
 с материалният живот,
 с всичките му трудни страни,
 не е лесно.

3.

Едва сега новата музика
ще бъде слънчева музика
и в тази
слънчева музика
ще има едно правилно преплитане.

Тя ще бъде музика на Любовта.
Тя ще придобие своя нрав
от любовта -
не от чувствованията.

И в този смисъл
музиката
ще е вече сила.

Като имаш да даваш на някой човек,
ще му кажеш някоя песен
и няма да ти иска да му платиш.

/с.188/

Небето

Небето
е разумният свят.

И тук може да го имате. /с.189/

Идването на Любовта

1.

Любовта
не седи в чувствата,
а щом се намерите
пред лицето на Този, Който ви люби,
у вас се заражда
желание да вършите нещо.

Щом нямате любов,
у вас няма такъв импулс,
нямате инициатива.

Щом дойде любовта,
и инициативата идва.

Аз съм правил наблюдения.
Като дойде любовта,
човек запалва огън,
точи,
меси.

Казвам: *Любовта тук е дошла.*
Всички са весели.

2.

Като дойде любовта,
всички ще бъдете
със запретнати ръкави.

Ще бъдете хубаво облечени,
весели
и ще съблечете
старите дрехи.

Че сте гол,
това е една стара дреха.
Че не ви върви,
това е един стар костюм.
Че не ви разбират,
това е трети скъсан костюм.
Че сте малко сиромаси,
това е четвърти, още по-стар костюм.

Това са все стари костюми.

Ще обличате
новите костюми,
при които
ще ви върви.

*Всяко нещо,
което е привнесено от Любовта,
вземете го.*

То е благословено.

/с.191/

Да работи

Ако човек върви
по пътя, който му е определен,
той ще бъде доволен.

Човек да мисли
и да работи.

Той се намира
в един свят
с грандиозни неща.
Той трябва да работи,
а пък той
седи.

Той да работи
Божията работа.

Навсякъде
и всякога
той може да работи Божията работа.

Животът
е много хубаво училище.

/с.193/

Да възрасти

Всеки един от вас
трябва да се стреми

да възрасти в него
това,

което Бог е вложил

от създание на мира. /с.194/

На най-хубавото място

Човек е на най-високото,
на най-хубавото място
само когато може
да бъде полезен на всички.

Една книга,
която я отварят да я четат,
е на мястото си;

една свещ,
която свети,
е на мястото си,

и хлябът,
който хората ядат,
е на мястото си. /с.198/

Да даде ход на Божественото

Някой ви казва:

"Много ви се радвам",

но това не е още

онази дълбока признателност.

Някой казва:

"Аз много

благодаря на Бога."

Нищо не благодари.

Това са празни приказки.

Като каже човек

"Благодаря на Бога",

това значи

да бъде носител на всичко онова,

което Бог е вложил в него.

Да даде

ход на Божественото

и да употреби

всички онези методи,

които са вложени

от Бога в него.

/с.206/

Привилегия

Има една страна
на младостта,
която вие
още не сте засегнали.

Това,
което хората наричат „младост“,
не е младост,
то е сянка на младостта.

Това,
което хората наричат „старост“,
то не е старост,
то е сянка на старостта.

И всички вие
минавате за стари хора.

Това е
голяма привилегия.

От милиони години,
откак се е създало Небето,
има само
24 старци.

И всеки счита за голяма привилегия
да види такъв стар човек.

И като го види,
трепва му сърцето.

/с.206-207/

Животът

Онова,
което Бог е вложил в нас,
ние трябва да го посеем.

Вложеното в нас
трябва да даде плод
и да опитаме този плод.

Това е животът.

И ако ние не можем
да опитаме този Божествен плод,
тогава самият живот
остава за нас неразбран.

/с.208/

Божественото начало

Човек,
който иска да бъде млад,
всичко хубаво
да посява в себе си,

а пък старият
трябва да има плодове -
тогава
животът
има смисъл.

А пък
ако човек на младини
изяде това,
което
е трябвало да посади,
той на старини ще мисли
само за онзи свят,

ще го връщат
и все ще го връщат,

докато
разбере Божественото начало.

/с.207/

Да постигнете

Когато човек търси
Истината,
не трябва да има никакъв страх
в душата му.

Страхът
си има
своето място.

Турете страха
на неговото място.

Нека той да не е господар
защото
ако го направите
господар на живота,
нищо няма да постигнете.

/с.210/

Към зазоряване

Имайте
свещения страх,
но се избавете
от обикновения страх!

Обикновеният страх е терзание,
смаляване, смут, несполуки
и най-последно
човек се обезсърчава и се отчайва
от себе си.

А пък в свещения страх
човек се повдига.
Там
човек отива към зазоряване.

Помнете
тази разлика.
Не туряйте
на мястото на обикновения страх
свещения страх!
Това значи
да турите на мястото на силния -
слабия,
на мястото на разумния -
глупавия
и на мястото на здравия-
болния.

Това трябва да бъде
едно вътрешно различие,
за да разбирате живота.

/с.211/

По-добрият материал

Ако аз открия в един човек
един скъпоценен камък,
това си е
скъпоценен камък.
Ако намеря
просто камъче,
това си е просто камъче.

Простите мисли,
желания и постъпки
нищо не допринасят.
Времето
ще събори къщата,
ако е направена от кал.

Човек умира,
понеже
къщата му
е направена от кал.

Съблазнява се,
понеже
мислите му са направени от кал.

Неразположен е духом,
понеже всичко е от кал.

Господ е направил

Изпитанието

Изпитанието
е един вътрешен
опит.

Разумното в природата е,
което ви опитва.

Изпитват ви,
за да видят докъде сте достигнали
във вашето развитие

и дали
може да издържите
или не.

Някой път Невидимият свят
ще ви даде сиромашия,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде невежество,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде знание
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде сила,
за да ви изпита.

Някой път
ще ви даде вътрешни добродетели,
за да ви изпита.

Защото истината седи в това.

Ако искате да знаете
най-малката истина,
[тя] е следната:

Докато вие не станете
пълен проводник
на Божествената Любов
или на Божествената
Добродетел,
вие не може да имате никакво понятие
за реалността на нещата.
/с.224/

Богатства

Преценете
това,
което

Бог

е вложил
в другите.

/с.231/

Свещеното даване

Аз говоря
за свещеното даване.

Онзи,
Който е поверил на тебе всичко,

отдай Му всичко.

/с.218/

Поезията на Учителя /1/

Пълното издание на избраните Стихове от томчето утринни слова „Новите възможности в живота”, съдържа 473 стихотворения. Ще ги намерите на интернет страницата www.bialobratstvo.info , представени в хронологичен ред, във виолетов цвят, Дух на Силата.

Пред вас е първата *от предстоящата поредица* книга с последователно избирани от **Словото на Учителя и **съзнателно подредени стихове, непроменени и истински!!****

Знанието за стиховете на Библията – на Стария и Новия завет датира от хилядолетия. Говорим за стиховете на Корана и на Бхагавад Гита. Духовно търсещите познават и разгръщат записаните от последовател стихове на Руми. Време е да осъзнаем и заговорим повече за стиховете на Учителя! Колко поети на Деня имаме, с думи лекуващи? Колко са поетите посланици, изявили в яснота, с постоянство и категоричност Духа на Истината? Предстои да Му отдадем почит и признание и като на най-големия български поет!

Знаете ли, че в Словото на Учителя стихотворенията са от порядъка на 40 000 /четиридесет хиляди/?

Съдържанието има своя най-близка форма. Когато същността попадне в съответстващата ѝ форма, изявлението ѝ е по-силно, присъствието ѝ - по-ярко, въздействието – най-запомнящо се.

Посланието, изразено чрез стих, достига нива по-дълбоки от ума. То е по-трайно, леко и нежно, съзвучно с душата. Като източник на ново знание, то е

съобразено с човека и безопасно. Общувайки с живия стих, когато го възприемем, той вече ни преустройва чрез посланието си. Това е краткият път между душите, уравновесен с всички природни закони, цялостен и завършен израз на Божественото.

Всеки от последователите на Учителя Беинса Дуно е бил в досег със Словото Му, има своите впечатления и опитности в зависимост от индивидуалността и развитието си.

В книгата си „Песни“, изд. София 2002г, стр.8, както и на концерта на 6 октомври 2007г, ул. Опълченска 66 , Величка Няголова споделя: „... Словото на Учителя се представяше пред мен като музика и ми се даваше мелодия! Затова е много важно да не се променя Словото Божие, нито да се редактира, защото то слиза отгоре със своята музика и **в бъдеще цялото Слово на Учителя ще се пее. То е живо и музикално.**” Тези думи на сестра Величка са прозрение и откровение.

В Словото на Учителя потърсих праволинейни по послание и внушение, утвърждаващи по изказ участъци, имащи своята завършеност. Това е основният критерий на подобрите стихове. Стихотворението трябва да е единно, да е самостоятелно. Заглавието – ясно фокусирано и в тон с възходящия смисъл на изказа.

По какво се отличава поезията? Не всяка поезия е римувана, но има вътрешна музикалност, ритъм и завършеност. Посланието на стиха е изчистено, без натоварености, премерено, хармонично. Както ритъмът на стиха стяга съдържанието, не му позволява да се разпилее и плавно или бързо го носи, така в пълнозвучие текат мисъл и чувство.

Изборът и представянето на Словото на Учителя в стихове е *закономерен етап* от разгръщането на духовното Му наследство. Благодаря, благодаря, Учителю за прекрасната задача с която Си ме удостоил, до която Си ме допуснал! В миговете, когато със свещен трепет пристъпям към Стиховете Ти, аз съм частица от Твоята аура, вълна в Божествения океан, разумна лястовица.

Предстои работа, с вдъхновение, любов, радост и отговорност.

„Ще се развеселя премного заради Господа” Да се оживят многократно песенните думи на пророк Исаия!

„ Душата ми ще се зарадува в Бога моего.

Защото ме облече в одежди на спасение.

Загърна ме в мантия на правда.”

Тези одежди на спасение и мантия на правда чрез стиховете **ще разгърнем** и разпрострем така, че да блеснат в цялата си красота и сила! Това са стиховете на Учителя!

Братята и сестрите знаят защо Учителят дава на Своите изказвания простичкото наглед име „беседи”. В тях Той говори с душите на присъстващите, като ясновидец от най-висш ранг отговаря на въпроси, незададени гласно, отмахва мисловни спънки, разкрива причини и конкретни взаимовръзки, дава напътствия, предупреждава, обнадеждава, окриля и води. Това не са лекции по планирана тема, развита и обоснована по точки, с увод, изложение и заключение. В беседите Учителят тече и намята **одеждите на спасението**. Една беседа колко одежди на спасението има? Най-мощното оръжие – Божието слово – колко демони прогонва и колко съдби изправя? „Из устата Му излизаше остър меч...” (О.И. 19;15), Словото на началото.

Всеки от подбраните стихове на Учителя – това е една одежда на спасение и мантия на Правда, за онези, които искат да се веселят в Господа.

Бъдещи аранжъори, вслушвайте се, мислете и чувствайте правилно!

Пространствата на белия лист имат свойствата на лупа. Не едрият шрифт подпомага изказа, а белите пространства в съзвучие с изразите. Стихът вдишва чрез свободното пространство, белотата енергетизира избраните думи. На някои места нахъсвам ритъма, защото Словото ме води.

С какво допринася книгата и предстоящата поредица?

1/ показва музикалността и ритъма на Словото на Учителя, където всяка дума е на мястото си и не трябва да се променя

2/ изявява Учителя Поет в най-достъпното духовно ръководство

3/ представя Поета Учител, неизвестен досега

Спрямо формираните критерии за подбор на стиховете изданието, представено в електронната страница е изчерпателно. Ако разширим критерия за подбор, ще открием и нови стихове, които ще бъдат включени в отделни издания.

Дългите стихотворения, удържани и динамизирани чрез номерация, често съдържат в себе си, като съставни части, по-кратки стихотворения. Частично, примери за такива са дадени. Раздвижеността на структурата се представя и когато чрез различие в шрифта се подчертае диалоговият момент.

4/ спомага за детайлно, по-ясно разбиране и запомняне и е подтик за работа над себе си

Разгръщането на Словото на Учителя в стихове откроява детайлите и способства осмислянето на всяка дума. Стиховете – елементи от беседата, увеличени чрез приближението, имат самостоятелна хармоничност.

В една от хилядите си беседи Учителят дава сред чудесните многобройни задачи за духовна работа и тази, която преразказвам. Вземете – казва Той - Господнята молитва „Отче наш”. – Вие я знаете прекрасно, казвали сте я многократно, но направете следното. Съсредоточете се върху тази молитва, като в поредица от дни, всеки ден да си повтаряте, разглеждате и размишлявате върху едно поредно нейно най-кратко смислово словосъчетание или дума. „Отче”, после „Отче наш”, после „Отче наш, Който Си”, „на Небесата”, и тогава „Отче наш, Който Си на Небесата” и т.н., до края.

Опитайте тази прекрасна задача! Съзерцанието и размишлението върху отделните съставлящи думи е като гмуркане и като разгръщане. Обогатява и изчиства, възвръща яркостта, носи радостно познание, както и стиховете на Учителя.

5/ доставя радост и е материал за творческо преосмисляне и творчески съпровод.

Градина с плодове, дървета на Живот, от Любовта родени – това е Словото на Учителя. Здрави фиданки и сочни плодове в духовния и в Божествения свят. Там с кошница, с тетрадка, събирах заруменели плодове, стихове избирах - от едно дръвче. Мамеха ме с клони съседни фиданки, подред ще бера – на себе си казах. - Време има и други берачи ще дойдат. С радост, прилежно берях и внимавах – с дръжка и без дръжка, плода не наранявах. Пазех Словото.

И ако на Земята издигат се клонките, споделили
плода си, то чудна е градината, в която съм. Защото в
зрели плодове превити са клоните на дръвчето.
Защото от плода откъсвах плод! Защото кошницата
ми е пълна и препълнена с плодове, даряващи живот.

И защото във Вселената не може да има вечен
двигател, то цялата Вселена е перпетуум мобиле и
плод на Вечния Творец. В новораждането си на
Божии синове и дъщери, чисти и свети ще сме
сътворци! Това го иска Бог!

И ето, плодовете. – Те станаха повече!

Юлиана Василева

септември 2008 г

за кореспонденция:

София 1172, ж.к. Дианабад, бл.26, ап.10, Ю. Василева;
iuliana_v@abv.bg

П.П. Желаете да подпомогнат материализацията
на изданията са добре дошли.

От значение е всяко добронамерено съдействие за
отпечатването и разпространението на изданията.

Възвърнатите средства от разпространението на
книгите ще бъдат използвани единствено за
издаването на новите книги със Стихове на Учителя.

Очаквайте следващите изобрания с подредени
Стихове, от поредицата на повторно разчетените
дешифрирани стенограми на Словото! Очаквайте
изложенията на *Поезията на Учителя*, за която
теперьва ще говорим!

ДА СЕ ГОВОРИ МУЗИКАЛНО

Да се говори

музикално,

знаете ли,

че това е сила Божия?

В сегашните страдания, които имаме,
всеки ден ние изгубваме гласа си.

Тепърва ще станете музикални.

Тепърва влизаме

в един красив свят,

свят на една положителна опитност.

Аз го наричам

свят на Божиите радости,

свят на веселие.

И не само ще видиш,

но ще участвуваш в този свят.